

Mura, Talamanca i Rocafort, tres pobles de mala mort

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Rocafort
Alçada:	429

Coordenades:

Latitud:	41.71642
Longitud:	1.93568
UTM Est (X):	411465
UTM Nord (Y):	4618839

Classificació

Número de fitxa	08182 - 302
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dl., 13/08/2018 - 02:00

Descripció

Dita popular d'origen desconegut que es transmet via oral de generació en generació. Aquests tres pobles veïns entre ells i, per tant, vinculats a un mateix devenir històric, comparteixen a més a més uns modus de

producció o unes condicions geopolítiques que els predestinen a compartir una migrada evolució econòmica.

Tenint en consideració les característiques històriques, aquesta dita, contraposada a la coneguda "Reus, París i Londres" no podria ser anterior als estralls de la fil·loxera a la comarca.

Amb el pas del temps i els canvis socio-econòmics, l'orgull de pertinença a una identitat concreta fa que la gent de Mura, Talamanca i Rocafort facin un gir a la dita i la reconverteixin en "Mura, Talamanca i Rocafort, tres pobles de la bona sort". I és que pensen que avui dia són uns privilegiats de viure en un entorn semblant.

Història

Històricament, la població i l'activitat econòmica es concentraven a Rocafort, mentre que el Pont de Vilomara eren quatre cases al marge del camí que conduïa a Barcelona i a Manresa, i del pont medieval sobre el Llobregat. Fins que va arribar la industrialització i la fil·loxera va arruïnar el negoci de la vinya. Fruit d'aquesta doble coincidència, el Pont de Vilomara es va omplir de fàbriques tèxtils i de nouvinguts, mentre que Rocafort es despoblava de manera irremediable en perdre la principal font d'ingressos i quedar lluny dels grans eixos de comunicació.

Així, un municipi que antigament s'havia anomenat Rocafort o Rocafort de Bages va passar a dir-se Rocafort i Vilomara el 1917 i Pont de Vilomara i Rocafort des de fa trenta anys. L'equilibri de forces s'havia invertit. Avui Rocafort s'omple durant els mesos de bon temps de persones a la recerca d'una forma de viure tranquil·la.

Bibliografia

PERNAU, Gabriel (2012). Rocafort de Bages. L'irresistible encant dels pobles de mala mort; a http://www.ara.cat/premium/suplements/ara_tu/ROCAFORT-BAGES_0_791920831...
<http://percaminsdelbages.blogspot.com.es/search?q=font+freda+del+flequer>

